

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 109/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Aramis Real Estate SE**, Záhřebská 562/41, Vinohrady, Praha, Česká republika, zastúpenej Podoba Legal s. r. o., Námestie sv. Anny 3, Trenčín, proti Všeobecne záväznému nariadeniu mesta Prievidza č. 19/2023, ktorým sa mení a dopĺňa Všeobecne záväzné nariadenie mesta Prievidza č. 11/2019 o miestnych daniach v znení Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 3/2020, Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 11/2021, Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 4/2022 a Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 9/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bolo 13. februára 2024 doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Ústavná sťažnosť*“, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a zásady podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Všeobecne záväzným nariadením mesta Prievidza č. 19/2023, ktorým sa mení a dopĺňa Všeobecne záväzné nariadenie mesta Prievidza č. 11/2019 o miestnych daniach v znení Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 3/2020, Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 11/2021, Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 4/2022 a Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 9/2022 (ďalej aj „napadnuté VZN“), vydaným podľa § 6 ods. 1 a § 11 ods. 4 písm. g) zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov, ktoré považuje za iný zásah orgánu verejnej moci.

2. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutým VZN boli porušené jej základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy, zásada zákazu vyvlastnenia podľa čl. 20 ods. 4 ústavy a zásada konania štátu v súlade so zákonom (v ktorého mene koná obec) podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, a aby napadnuté VZN zrušil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 39 ods. 3, § 43 a § 123 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, je, aby podanie, ktoré by bolo spôsobilé vyvolať konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, obsahovalo okrem iného označenie konkrétneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým došlo k porušeniu základného ľudského práva alebo slobody. V ústavnej sťažnosti sťažovateľky toto označenie absentuje, čím mohla byť odmietnutá pre nedostatok náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 347/2018). Ústavný súd v danej veci v nadväznosti na uznesenie sp. zn. III. ÚS 68/2024 z 8. februára 2024 pre lepšie pochopenie problematiky pristúpil k jej predbežnému prerokovaniu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

4. V prvom rade ústavný súd dáva do pozornosti, že ústavnou sťažnosťou namietané všeobecné záväzné nariadenie je právnym predpisom podľa čl. 68 ústavy, podľa ktorého vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec vydávať všeobecne záväzné nariadenia. Všeobecné nariadenie obce/mesta je teda normatívnym právnym aktom, ktorým sa stanovujú práva a povinnosti neurčitému počtu druhovo určených subjektov s pôsobnosťou pre územie obce/mesta. Takýto normatívny akt orgánu verejnej správy je oprávnený ústavný súd posudzovať iba z hľadiska jeho súladu s právnymi predpismi vyššej právnej sily podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy, a nie v konaní o individuálnej ústavnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy. Tieto právne predpisy sú ústavným súdom preskúmateľné v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd (správny súd v konaní podľa § 357 až § 367 Správneho súdneho poriadku).

5. Okrem toho právomoc ústavného súdu je obmedzená čl. 130 ods. 1 ústavy tak, že návrh môžu podať osobitne kvalifikované subjekty, medzi ktorými nie sú fyzické a právnické osoby, a tento súlad sa preskúmava v osobitnom konaní podľa § 74 až § 93 zákona o ústavnom súde. Preskúmanie súladu všeobecne záväzného nariadenia obce/mesta s ústavou v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré slúži ochrane základných práv a slobôd proti zásahom individuálno-právnej (nie normatívnej) povahy, je preto vylúčené a sťažovateľkou podaná ústavná sťažnosť nemôže procesne relevantným spôsobom iniciovať takéto konanie.

6. Ústavná sťažnosť je z dôvodov už uvedených zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá (obdobne III. ÚS 728/2021 vo vzťahu k vyhláške Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo III. ÚS 68/2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu